

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Rei Christianae Apvd Iaponios Commentarivs

Trigault, Nicolas

Avgvstae Vindelicorvm, 1615

De Nostrorum Sede in Vrbe Fuximi. Capvt XVII.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-68745](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-68745)

rate nostra subleuanda cogitarunt, idque fecerunt de sua pro virili refecantes.

De Nostrorum Sede in Vrbe

Fuximi.

CAPVT XVII.

IN hac Sede Sacerdos vnus cum Socio & Alumno Catechista hoc triennio toto confedit, ab his res Christiana solito more procurata. Neophytos excoluit, Ethnicosq; ad Christi gregem pellexit. è quibus toto hoc triennio quadringenti ac viginti superioribus Neophytis accesserunt. nec fuit satis huic nostrorum paucitati vrbanam rem curare, etiam alio excurrit industria. nam ex hac Sede in Regiam Imperatoris vrbem, Surunga dicitur, ad interuisendos excolendasq; Neophytos sacerdos noster excurrit, idque solito semper fructu animorumq; prouentu: nec ille solum eam rem egit, sed Alumnus quoq; Catechista vicem egregie suppluit, & prima quidem excursionione supra numeratos octoginta adulti, posteriore vero plures quadraginta in fidei obsequium transierunt. Nec nihil egit etiam sacerdos alius è nostris, eo negotiorum causa missus, qui quantum temporis negotijs subtrahere poterat, otio tantum impendebat Christiano: in Regnum quoq; Michaua duo diuersis temporibus, sacerdotes excurrere, eodẽ semper fructu ex laboribus comparato.

Sed

1609. Sed operæ pretium erit peculiaria pauca seligere. Ethnici duo cum Neophyto vno eadem in Silva laborabant, cum subito vehemens venti vis ingruit, quæ omnes metu correptos propè obstupescit: Neophytus se colligens precatorios globulos arripit, qui tamen sæpe diffracti plures tribus non erant, sed vna cum effigie pensili: ecce tibi repente maligni spiritus sese clarè videndos omnibus offerunt: & verumque Ethnicum per aera raptum eo asportant, vnde nunquam rediere: Solus Neophytus illæsus ab ijs dimissus est. Id Ethnicus nescio quis audiuit, & euentu formidabili territus, sub Christi se tutela relicta dæmonum tyrannide, liberauit.

Infantulus biennium non amplius natus graui morbo afflictus cum ad extrema deuenisset infantiliter collacrymari cæpit: Mater varijs artibus, & rebus in manus datis, vt fit, puerum à fetu reuocare nitèbatur, sed frustra. nam ille acrius semper, acriusque eiulabat. Aderat Neophytus fortasse, is eductam collo pensilem piacularis agni thecam puero obtulit: qua accepta mox conquieuit, sed (res mira) sacrum signum, ac si infantulus agnosceret, capiti venerabundus imponit, in eoque ipso Religionis actu expirauit, non sine astantium magna admiratione.

Ethnici quidam cum Christiano milite colloquebantur: vnus ex alio sermo adduxit Ethnicos, vt narrarent, nescio quo in Idolorum fano si quis fortasse ad ea veneranda ingrederetur, sub pedibus ita tremere ac nutare pauimentum, vt nemo intus remanere auderet: Hoc illi inter prodigia numerabant: Miles vero pernegabat: id esse sine dubio fraudem, aut perturbati cerebri delirium. Ibo, (inquit ille) templum ingrediar, & vobis spectantibus ostendam illius nufquam nutare pauimentum: iuit, egressus est securissimus, in eoque non semel obambulauit ad stuporem ipsorum Ethnicorum, è quibus nonnulli fraude prodigijque falsitate comperta, ad fidei Christianæ veritatem confugerunt.

I 6 I I. Vltimo huius anni curriculo, qui hic agit sacerdos, excurrit in Regnum Cozzuque, quod est vnum ex ijs, quæ Quanto appellantur, visitaturus & expiaturus Arimensis Dynastæ filium ibidem coniugio illigatum, vna cum vniuersa familia, quam habet ille Christianam. Vtilior fuit hæc excursio ex eo, quod ex itinere quoque variorum regnorum Neophytos interuifit: ea sunt Minò Voarij Ixè, Michauà, Muta-xi & Surunga: in his enim omnibus Christianos numeramus, sed in aula maxime Imperatoris, & in vrbe Yendo, quæ sedes est Imperatoris primogeniti, ac hæredis. Surungæ diutius quam a-

libi

libi substitit, quod ibi sit maior Neophytorum copia: vnde spes erat copiosioris messis colligenda. In hac excursionem ducenti supra mille Neophyti expiati: Ex Ethnicis verò ducenti & septuaginta: ijque fere in vrbe Regia omnes baptizati. Horum Neophytorum tantum erat res diuinas audiendi desiderium, vt nec horis diurnis neq; nocturnis à Patris ædibus digrederentur, nisi forte ad amicos suos ac propinquos ad Catechisticas prælectiones adducendos: Itaque tantus erat fidei capita audire volentium concursus, vt Catechistæ duo continua sermocinatione vix audientium vota explerent. Inde igitur cum hac fruge, in sedem suam redit, comitantibus Neophytis complurimis viris, feminis, pueris, ad duas fere leucas, obtestantibus, vt quam primum rediret, Sedem in ea vrbe positurus, quam ad rem sumptum omnem offerebant: eumque hodie largiuntur voti compotes facti, sed breue gaudium fuit, nam anno insequenti orta tempestas rem bene captam disturbauit.

In hac tamen Sede, ne sola externa persequamur, insignis fuit nobilissimæ matronæ ad Deum conuersio. Ea erat Dynastæ primarij mater, eademque simulacrorum cultui eximie dedita, quibus etiam fana duo extruxerat. Hæc die quadam ædem nostram ingressa, conspecta Christi Seruatoris imagine, quæ in ara erat, obstupuit;

P s

vt

vel specie capta, vel maiestate: nec ibi substitit
 mox etiam cupido eam inuasit, quærendi cui-
 us hæc esset effigies, & quorsum eo cultu pin-
 geretur. quærit igitur, vtrum in ea domo dege-
 rent Sacerdotes Australes, (ita enim Ethnici no-
 stros vocant, ex eo quod à meridie in Iaponiam
 aduentarint) accersitus noster post varia, ei di-
 xit, oportunum sibi videri, cum in ædem no-
 stram venisset, aliquid de lege nostra audire:
 nec abnuit: ergo prima concione Iaponienses il-
 li sectæ confutatæ: & sacrificulorum fraude
 detectæ: itaque diceffit, vt die insequenti mi-
 nore comitatu velut occultè redierit. Audiuit
 ergo per otium fidei nostræ mysteriæ: quorum
 sanctitate capta, demum Christi sacra suscepit,
 mire læta, reperisse ad salutem viam. postea ex-
 pleri non poterat rebus diuinis audiendis ac po-
 tissimum de cælesti gloria illato sermone de-
 lectabatur: nec tenebat obortas præ gaudio la-
 chrymas, & nunc pergit vt capit Christianam
 exequi pietatem.

Pueri duo honorarij vnus ex Imperatoris
 filijs, annos natus alter vndecim, alter tredecim,
 magnis vterque votis & præcibus baptismum
 tandem impetrarant: sed mox ad deficiendum
 acriter sollicitati sunt: profectionis ætatis puer
 blanditijs ac minis sollicitatoris, qui erat ex au-
 læ primoribus, cessit: alter iunior sibi constitit
 nec vlla arte adduci potuit, vt hanc perfidiam
 admittet.

admitteret. Obstupuere quotquot audierant
 inusitatam in hac ætate animi fortitudinem.
 Non ita multo post, qui defecerat, ægritudine
 graui corripitur, quæ cum ingrauesceret, à so-
 cio monetur, hanc esse pœnam deserti per sum-
 mam iniuriam Numinis: si tamen pœniteret,
 posse à clemente Domino tanti criminis veni-
 am impetrari, tamen si abesset sacerdos, apud
 quem crimen expiaret, vim Dominus pueri
 verbis addidit: nam æger serio culpam agnouit
 & deprecatus est, & inter mortuis identidē vo-
 cibus sacra nomina ingeminans expirauit.

De Sede in vrbe Vozaca.

CAPVT XVIII.

HAbuit hæc Sedes, vti superior, sacerdotem
 vnum cum Socio & alijs aliquot rei Chri-
 stianæ administris: par eorum labor, par indu-
 stria, fructus etiam plerisque superior. nam o-
 missis Neophytis, Ethnici in Ecclesiam baptis-
 mo admissi adulti omnes, tuto hoc triennio
 mille centum quadraginta sex fuisse memoran-
 tur. Peculiare est huius domicilij ferè Neo-
 phytorum in leproforum Nosocomio sese
 exercentium institutum, & quidam subin-
 de die quodam ex ijs, quos solemni ieiunio
 adstrinxit Ecclesia, Neophyti leprosos quot-
 quot in vrbe reperiabantur, coegerunt, ijsque
 epulum